

PÉCSI Dohánygyár

ÁRA:
2,30 Ft

XVI. évf. 11. szám

A PÉCSI DOHÁNYGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

1989. NOVEMBER

**A VT döntése:
megerősíti**

Irimi Sándort igazgatói beosztásában

A Vállalati Tanács nagy jelentőségű ülést tartott október 30-án.

Napirenden szerepelt Irimi Sándor igazgató 1985. óta végzett tevékenységének értékelése. Az értékelés tervezetét a vállalati tanács tagjai pontról pontra megvitatták és azon több módosítást hajtottak végre. A minősítés hangvétele reális, higgadt és döntő többségében konkrét tényeken alapult. Természetesen mint minden emberi értékelésnél, voltak olyan pontok, amelyek az ítélet alkotók szubjektív véleményét is magukban foglalták. Végül is hosszúságos vita után a VT a pozitívumok és negatívumok megfelelő súlyozása alapján határozatot hozott, amely az eltelt időszak tevékenységét globálisan jónak ítélte meg.

A VT ezt követően egyhangú szavazattal amellett döntött, hogy az előre kiadott napirendet kiegészítve új napirendi pontot tűz ki tárgyalásra. Ennek alapján azt kellett eldönteni, hogy figyelemmel az értékelés eredményére, az igazgatót beosztásában további időre megerősítse-e.

Csak emlékeztetőül a megerősítésről a VT-tagoknak titkos szavazással és minősített 2/3-os többséggel kellett döntenie. A szavazás eredményeképpen 18 VT-tagból 17 volt a VT-ülésen jelen. A 17 tagból 13-an igennel, 4-en pedig nemmel szavaztak.

A törvényes előírások figyelembe vételével tehát Irimi Sándor igazgatót 1990. április 19-től 1992. december 31-ig beosztásában megerősítették.

A World Tobacco írja:

Reális jóslatok?

A World Tobacco szeptemberi száma a magyarországi politikai és gazdasági fordulatok vetületében vizsgálja az ország dohányipari helyzetének alakulását.

Egyszerű, nyers tömörséggel a szakíró azt a megállapítást teszi, hogy dohányiparunk valószínűleg nem fog jelentős változásokat megélni a közeljövőben.

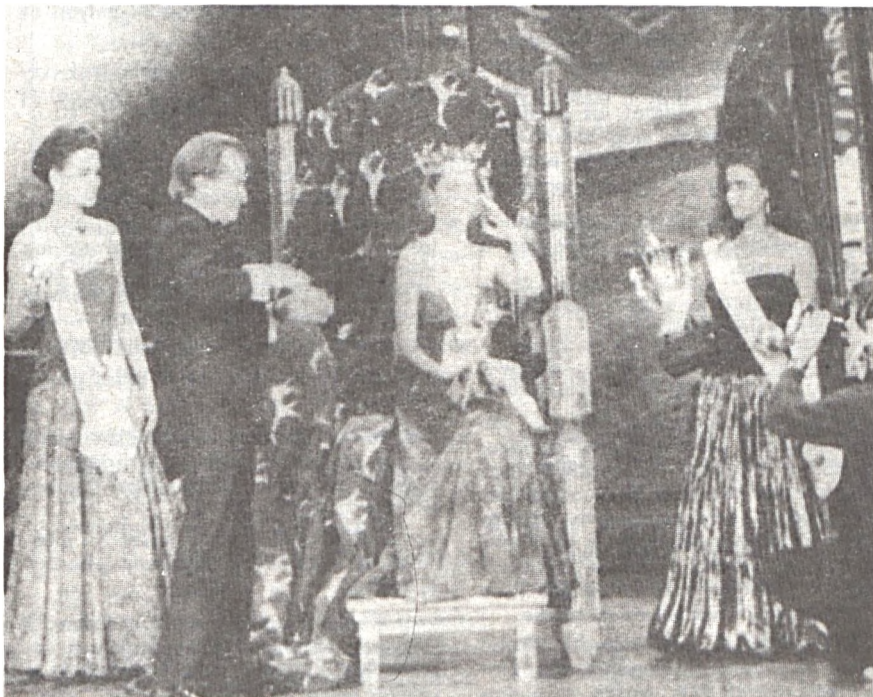
Az érveit az alábbiakban lehet sűríteni: „Ne várjunk sok változást a dohányföldeken sem, kevesebb mint 10 000 ha gyengébb minőségű földön termelik a sötét fajta dohányt”. Vagyis a szakíró megállapítja, hogy a magyar dohányfajta természetében az eddigi időkig nem történt abba az irányba előrelépés, amely elősegítené a cigaretta termékeink nyugati orientációjú izléskultúrájának hazai dohány anyaggal való ellátását, illetve netalán a nyersanyag export erőteljesebbé válna részünkről.

„A dohány 90 százalékát magántermelők adják, saját földjükről, vagy bérleményükről, melyet egyfajta juttatás-ként kapnak a tsz-től, vagy állami gazdaságtól, amelynél dolgoznak.”

Ebben az a kételkedése fogalmazódik meg, hogy a várható változások a tulajdonviszonyokban is átrendezést eredményeznek, a kollektívizált rendszer összeomlik, amely a termeszők idézett részben való helyzetét, személyeit is átrendezi. Van benne valami, hiszen vajmi kevesen vannak hazánkban az ún. tősgyökeres dohánytermesztő családok. A természetével úgymond a háztájiban alkalomszerűen foglalkoznak, ha úgy tekinthetjük függvényében mindenkor a gyors jövedelemszerzési lehetőségeknek. Vagyis nem mindig a dohány a legjövedelmezőbb forrás ezen réteg számára. Törzstermelők kialakulása nem is le-

(Folytatás a 2. oldalon)

Egy szokatlan, de eredményes vállalkozás

Részt vettünk — mint szponzorok — az idei szépségkirálynő-választáson. Írásunk a 7. oldalon, fotóink a 8. oldalon láthatók.

Reális jóslatok?

(Folytatás az 1. oldalról)

hetséges így, ezáltal a folyamatos fejlődés sem lehetséges a természeti kultúrákban.

„Mindenesetre a parasztsaládoknak nem megy valami jól jelenleg, mert a kormány csökkentette a mezőgazdasági támogatást.” Ez a megállapítás is igaz, s a jövőre való előrelépés esélye ezzel is csökken. Véleményem szerint talán javítana a helyzeten, ha a gyártók a termeszők érdekeltségeinek valamilyen finanszírozását meg tudnák teremteni. A szakíró nem reménykedik

abban, hogy nagy változás következhet a kereskedelemben. Ezt a véleményét mi is csak megerősíteni tudjuk.

Így fejti ki: „31 évvel azután, hogy Magyarország gazdasági reformjának piaci viszonyokat kellett volna teremteni az országban, a dohányosoknak ma is boltról boltra kell járniuk a tavasz és a nyár nagy részében, hogy megkapják a szokott fajtát.”

Hízogló és egyben valós ez számunkra, a Pécsi Dohánygyár számára, hiszen leginkább a mi termékeinkért járnak kanosszát a fogyasztók. A szakíró a dohánykereskedelmi monopólium vállala-

latának — a DOHÉSZK képviselőjének — erre adott magyarázatát teljességgel hihetetlennek találja. A magyarázat ugyanis az volt, hogy a megrendelések hiányosak a trafikárosok részéről.

Ha a nagy elméleti változások lehetőségére a gyakorlatban mégis bekövetkezik, úgy elképzelhető — fejezi be a szakíró —, hogy egy szép napon Rothmans tehet olyan ajánlatot az államnak a Pécsi Dohánygyár ellenőrzésére vonatkozóan, melyet az nem tud visszautasítani. Aztán elégedetlen lévén a DOHÉSZK-kal, esetleg elkezd kiépíteni saját nagykereskedelmét. Vannak jelek e jóslat vagy lehetőség megvalósulására, a reális helyzet ismeretében minden bizonnyal egyik fél sem járna rosszul, sőt...

Kiss József

A vagyonértékelésről

Miért kell „átvilágítani” egy vállalatot?

A külföldi tőkével alakuló új társaságok elszaporodásával kapcsolatban napjainkban sokat lehet hallani a vagyonértékelésről. A magyar gazdaságban ez egy elég új és majdnem ismeretlen eljárás.

Egy háromnapos konferencia keretében próbáltam megismerkedni a vagyonértékelés fogalmával, az eljárás lényegével. A konferencia nagyon érdekes és jó volt, azt azonban nem állíthatom, hogy sokkal közelebb jutottam a témához.

Az előadók ugyanis ilyen vagyonértékelő kft-k, vállalkozások vezetői voltak, így természetesen aligha lehetett érdekük a szakmai fogások, titkok feltárása.

Az minden kétséget kizáróan világossá vált, hogy a vállalat mérlegét felül kell vizsgálni, igazolni (auditálni) kell egy független, könyvvizsgáló céggel. Egy ilyen felülvizsgálat abszolút biztosíték a vállalat, az esetleges érdeklődő partner, de még az adóhatóság felé is arra, hogy minden rendben van és a mérleg kétségbevonhatatlan.

A mérleg adatainak megelőzheti a vagyonértékelést, de egy menetben is készülhet azzal.

Mikor célszerű és mikor szükségszerű vagyonértékelést csinálni?

Célszerű, ha a vállalat tisztában akar lenni helyzetével és lehetőségeivel.

Szélsőszerű megcsináltatni a vagyonértékelést, ha bármilyen átalakulást tervez. Ilyenkor informatív jellegű elemzésre ad alkalmat és a döntésnek biztos alapja. Erre elsősorban a független könyvvizsgáló cég a garancia, hiszen nem érdeke a tények kedvező, vagy kedvezőtlen „csoportosítása”, a szépítés, vagy mentségek keresése.

Mit vizsgálnak egy vagyonértékelés során? A vállalat mérlegének vizsgálatát nem részletezem, hiszen meglehetősen speciális, inkább a kapcsolódó területeket jelzem.

1. A vizsgálatoknál a stratégiai, pénzügyi finanszírozási tervek kerülnek előtérbe. A tervezésnek részt kell vennie a vállalat megmozdulásában, hiszen a realitások határozzák meg a döntést. A tervek optimisták, vagy pesszimisták lehetnek, de mindenképp realitásnak kell lenniük. Ezekben kell lefektetni a *cselekvési alapelveket*. A vizsgálat több évre nyúl vissza, és több évet jelez előre, a tervezési szisztéma alapján.

2. A sikeres vállalati működés területei: piaci helyzet, marketing munka, marketing stratégia, fejlesztési stratégia mi volt és ma milyen? Hogyan realizálódtak az elképzelések?

3. A munkaerő és a vezetés (management) helyzete milyen a vállalatnál? Életkor, iskolai végzettség, szakmai, gyakorlati idő szempontjából milyen az összetétel?

4. Lényeges, hogy a jelenlegi vezérkar mennyire alkalmas a majdani új cégnél végzendő munkára?

Vezetési stílus, vezetés egysége, életkor szerinti összetétel. (A hitel kihelyezés 40 százalékát a management értékelés alapozza meg ma a nyugati vállalatoknál! 50—55 éves gárdának ma már nem hiteleznek, mert nem fog kockáztatni. A kockázat vállalás mértéke az 50 év alatti korban várható — pedig a siker nyitja a kockázat vállalását!

Csökkentő tényező, ha a teljes gárda elöregedett.

5. Milyen személyzeti politika van? Van-e személyre szabott karriertervezés? (a beosztott, illetve fizikai munkakörökre is kiterjed?).

Vezetői minősítési rendszere, elvárások a vezetőkkel szemben, lebontva a tervből.

6. A célok megfogalmazásában való részvétel. Mennyire demokratikus a vezetés, hol vannak gondok? Melyik az a vezetői réteg, hol az a vezetés szint, ahol már nem tudnak célt megfogalmazni?

7. Milyen az információs rendszer? Segíti-e a vezetői döntést? Az információs csatornák sok esetben a döntés meghatározói.

8. Milyen a motiváltság, mekkora a fluktuáció (a vállalat elhagyása), mi tartja ott a dolgozót (nem anyagi okok)?

Nagyjából ezekre a kérdésekre keresik és adják meg a választ, a vagyonértékelés során a pénzügyi-gazdasági helyzet pontos meghatározása mellett. Ennek alapján lehet meghatározni azt az egyetlen választ, amelyre egy külföldi tőkebefektető kíváncsi a vállalattal kapcsolatban:

Milyen a vállalat jövőbeni hozzáadása nettó jelenértéken? Mi a vállalat ára?

Mi az a reális érték, ami eladási ár lehet (pl. tőzsdén, részvényben).

Egy ilyen munka elvégzésének csak akkor van értelme, ha egy olyan cég készíti az értékelést, amelyet nemzetközileg jegyeznek, elismernek, akiben a leendő külföldi partner is megbízik.

A vállalat átvilágítása, vagyonértékelése, management értékelése mai hazai fogalmaink szerint igen drága, több millió forint. Viszont egy külföldi tőkebefektető egy ilyen vállalati „fénykép” nélkül le sem ül tárgyalni. Ezért a magyar vállalatok közül azok, akik nyugati partnerrel szeretnének társulni, nem kerülhetik el ezeket a vizsgálatokat.

Simon Éva

PÉCSI DOHÁNYGYÁR

A Pécsi Dohánygyár dolgozóinak lapja

Szerkeszti a szerkesztő bizottság

Felelős szerkesztő:

Dr. Simonné dr. Bernáth Erika

Kiadja a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: **Bodó László**

Előfizetési díj egy évre: 27,60 Ft

89-252 Pannónia Nyomda

7622 Pécs, Zólyom u. 2.

A vérhígítás nem vérfrissítés

(Folytatás a 4. oldalról)

Befejezésként már csak egy rövid útmutató — a politika területéről —, kiemelés nem tőlem! Azt többen megállapították már, hogy a forradalom exportja más országok társadalmi berendezkedésének megváltoztatására nem járható út. Nos, szabadon átfordítva ez azt is jelenti, hogy a szakszervezet munkájában megszokott szavazási rendszer (elfogadom — nem fogadom gyakorlata) a gazdasági élet területére és gyakorlatába nem pumpálható át, mert nem vérátömlesztést, hanem vérhígítást eredményezne.

Takács János

„Ez tényleg jó Pall Mall...”

Termékbemutató Szegeden

A pécsi cigaretták részaránya meghaladja az összforgalom 42 százalékát. A Sopianae cigaretta az ország legnépszerűbb terméke, a Sopianae Nívót — mint a legújabb C-vitaminos cigarettánkat — is gyorsan megkedvelték a fogyasztók. Azt gondolhatnánk, hogy minden dohányos ismeri termékeinket, felesleges azok további megismertetése. Október 18-án Szegeden tapasztalhattuk, hogy milyen nagy jelentősége van egy közvetlen fogyasztói bemutónak, kóstolónak.

A szegedi Diszkont Áruház — újszerű kezdeményezéseinek következtében — igen népszerű az ottani vásárlók körében. Október hónapban szinte folyamatosan, mindennap bemutatkozott náluk egy-egy gyártó vállalat (konzervgyár, tejipar, népművészeti szervezetek stb.). Így felkérésükre a Pécsi Dohánygyár is bemutatta ott cigarettáit. Az áruház vezetői helyet biztosítottak egy kisebb bemutónak, sőt megoldást találtak arra is, hogy a cigarettákat az érdeklődők meg is kóstolhassák.

A „kipróbálásra” az áruház büféjénél volt lehetőség úgy, hogy a cigarettákat egyből meg is lehetett vásárolni. Dél előtt és délután egy-egy órán keresztül hangosbemondó tájékoztatott bemutatónkra, mely az 1200 négyzetméteren mindenhol hallható volt.

Nagyon sok érdeklődő dohányos és nem dohányos kóstolta meg cigarettáinkat, ill. kérte véleményünket, tájékoztatásunkat. Legnépszerűbbek a C-vitaminos termékeink voltak. Nagyon sokan a kipróbálást követően a cigarettás pulthoz mentek vásárolni. A Pall Mall cigarettánk is olyan sikeres volt, amire sem mi, sem a bolt vezetői nem számítottak. Sokan vásároltak belőle 1–2 „kartonnal”. Igen népszerű volt a Pall Mall a jugoszlávok körében, ami az áruházat is meglepte. Igérték, hogy ezután folyamatosan „felkészülnek” ebből a cigarettából is.

Meglepő volt az, hogy többen megkóstolták a Sopianae-t — mert erősebb cigarettát szívnak —, és nyilatkoztak úgy, hogy az jó cigaretta és nem is olyan drága. Volt egy belga úr, aki azt mondta, hogy ő nem kíván vásárolni, csak megkóstolná a Pall Mallt, mert rendszeresen azt szív. Megelégedésünkre azt mondta, hogy „Ez tényleg jó Pall Mall...” és gratulált ezért a gyárnak. Többen kifejezték köszönetüket, hogy lehetővé tettük számukra a kóstolást, és így a választás lehetőségét is.

Mind nekünk, mind az áruház vezetőjének az volt a véleménye, hogy sikeres volt a bemutatkozás. Azzal váltunk el, hogy lesz még alkalmunk a folytatásra...

K. K. J.

Requiem egy élcsapatért...

Nem az első alkalom — azt hiszem, nem is az utolsó —, hogy a párt dolgain meditálok.

Elöttem, s hasonló társadalmi státuszú társaim előtt már hosszú évekkel ezelőtt megjelentek képzeletbeli kérdőjelek. A válaszok szintén a képzelet, a zárt körön belül fogalmazódtak meg, tele ellentmondással, félelemmel, értetlenséggel. Az olvasó most jogosan kérdezheti: hogy kerül a csizma az asztalra? Mi közöm hozzá, hiszen sohasem tartoztam közéjük, amikor meg hívtak — a kibúvás szokásos sztereotípiáival is előhozakodva — nem tudtam és nem is akartam igent mondani!

Ennek ellenére nem valami kaján, kárörvendő kívülállónként figyeltem a Párt sorsának alakulását — ellenkezőleg!

Egyszerű hétköznapi emberként úgy hittem, ha valami — sokak által áhított és most erősen vitatott — csekély kilábalás jelei mutatkoznak, akkor legalább az áhajtott változást akarók ebbe belekapaszkodva tesznek valamit, valahogy az úgy mellé állnak. Azt hiszem, ma nem ez történik.

Most a kongresszus befejeztével újból megjelentek előttem a régi kérdőjelek — egy újajta magatartás képében. Szűkebb s tágabb környezetben kérdezősködve valami furcsa

aggályoskodás, eddig nemigen tapasztalt fanyalgás váltotta fel a korábbi „szilárd meggyőződést”, „elvűsége”, a gondolkodás nélküli feltétlen engedelmességet, a „munkásosztály megdönthetetlen hatalmába” vetett hitet.

Hogy mi körül folyik ez a fanyalgás? A tagsági viszony folytatása, megújítása okoz sokaknak „felkiismereti” problémát.

Most nem tetszik az új párt programja, vezetőségének összetétele, mást vártak a Kongresszustól, a tagság még „gondolkodik” — bizonyára ezt megérezvén és tiszteletben tartván hosszabbították meg a határidőt is két hónappal! Vajon min gondolkodhat a tagság? Jó lenne hinni azt, hogy valóban az újonnan meghirdetett program megvalósulásának esélyei aggasztják az eddig „bentlevőket”! Jó lenne hinni, hogy a tétovázást átgondolt, felelős tépelődés okozza! Jó lenne hinni, hogy a régit, a munkahelyi „köldökszínort” elvágva, a munkaidőn kívüli szabadidő átfordozásával járó területi politizálás váltja fel, melyet lesz, aki önzetlenül, szívesen vállal!

Bennem ezekkel és még hasonló kérdéssel kapcsolatban fogalmazódtak meg másfél aggályok, kételyek.

Eddig „békésen” megfértünk fals ideológiákkal, zokszó nélkül — itt-ott felvillantva oroszlánckörünk — együtt éltünk alkalmatlan közvetítőikkel, szintelen szerepjátszókkal, mert jól feltogott érdekünk ezt így diktálta. És itt az érdekre tenném a hangsúlyt! „Politikailag” kellett alkalmassá válni egy-egy jelentősebb előmenetelt ígérő posztra, melynek megtartása is ettől a bizonytalan, általános tartalmú megítéléstől függött. Ez a függőség most megszűnt, helyét hosszú távon a szakmai, emberi megfelelés fogja felváltani.

Ezután talán már nem kell egy sokszor vitatható meggyőződéssel fenntartott kényszerpályán politikai hovatartozásból „megélni”, az eddig is bizonytalan „hűséggel” a szaktudást helyettesíteni!

Visszakanyarodva az alapmeditációhoz: mint a mesében, szép lenne, ha igaz lenne az, hogy a megújító előírások mögött tisztázott, egzisztenciális spekulációk nélküli meggyőződés húzódná, igaz tartalmat kapna a rég elkoptatott jelszó: „Hűség a párthoz, hűség a néphez!” Hűségesen kitartanak legalább azok, akik többek között személyes boldogulásukat is ennek köszönhetik!

Sigora Irma

Munkaügyi konferencia Pécssett

1989. október 25—27 én kiváló előadók közreműködésével országos munkaügyi konferenciát tartottak Pécssett. A tanácskozás keretében elsőként Halmos Csaba államtitkárt, az ÁBMH elnökét hallhattuk, aki az állami szerepváltásból adódó munkaügyi kérdésekről beszélt. Elmondta, hogy változik a szabályozás, előtérbe kerül az érdekegyeztetés, ehhez pedig megfelelő szervezet — minisztérium — szükséges. A teljes foglalkoztatás elkövetésének megszűnt, helyette működőképes munkaerőpiacban kell gondolkodnunk. Foglalkoztatáspolitikai célokként a foglalkoztatási biztonság megerősítését, minőségi változást az oktatáspolitikában, a munkaerővel szemben magasabb minőségi és alkalmazkodóképességi követelményt, országos munkaügyi szolgáltatás kialakítását és a regionális válságkonfliktusok kezelését jelölte meg.

Jendrolovics Pál, az ÁBMH elnökhelyettese a bérreformról tartott előadást, melyből megtudhattuk, hogy 1990-ben maga a szabályozó rendszer nem változik. Ezután Rácz Albert, a Társadalombiztosítási Főigazgatóság főigazgatója mondta el, hogy milyen változások várhatók jövőre a nyugdíjrendszerben, pl.: alacsony nyugdíjknál alsó határ felemelése, magas nyugdíjknál — fokozatos bevezetéssel — felső határ korlátozás, az özvegyi nyugdíjrendszer módosítása. Megtudtuk azt is, hogy a

nyugdíjkorhatár felemelésére 1995. előtt valószínűleg nem kerül sor. Terv, hogy a betegellátást a társadalombiztosításból fedezzék, míg a nem keresetkiesést (pl. családi pótlék, gyás) állami támogatásból. Tervezik továbbá, hogy a családi pótlék állampolgári joggal járjon. A vállalati szervezetek integrációjáról, személyügyi alapelvekről Koncz Katalin, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem docense tartott előadást. Hangsúlyozta, hogy személyügyi kérdésekben nehéz általánosítani, a kérdés személyre orientált, a megoldás egyénre szabott lehet. Új munkatörvénykönyv lesz 1991. január 1-jétől, hallottuk Lőrincz Györgytől, az ÁBMH főosztályvezetőjétől. A jövőben lényegesen kevesebb lesz a törvény által előírt szabály, ezzel egyidejűleg megnő a kollektív szerződések szerepe.

Gárván János, a Baranya megyei APEH igazgatója szerint az adórendszer 1990-ben alapjaiban nem változik. Tervezik azonban az adókulcsok változtatását, valamint a szakszervezeti díj és a gyermekek után járó kedvezmény megszüntetését.

Magyarországon egy gazdag, színes, sok lehetőséget nyújtó munkaerőpiac kezd kialakulni, melynek jó működéséhez tudatos munkaerő-gazdálkodás szükséges — mondta Pulay Gyula, az ÁBMH főosztályvezetője. A piacgazdasággal együttjáró munkanélküliség le-

küzdésére egyrészt a már meglévő foglalkoztatáspolitikai eszközök — munkaerőpiaci szolgáltatások, munkahelyteremtések támogatása, újrakezdők, pályakezdők vállalkozási kölcsöne, kedvezményes nyugdíjazás — kiszélesítését, egyszerűsítését tervezik, másrészt új eszközöket hoznak létre, mint a gyarkorai foglalkoztatás, állami végkielégítés és áttelepülési támogatás.

Végül Kamarás Károly, a Baranya megyei Tanács munkaügyi osztályának vezetője arról tájékoztatott, hogy a jövőben számítanunk kell arra, hogy egy ember élete során többször kényszerülhet szakmaváltoztatásra a munkaerőpiac igénye szerinti más szakmára történő átképzésre. Hangsúlyozta továbbá a munkaügyi szolgáltatások kibővítésének szükségességét. A háromnapos tanácskozás a felvetődött kérdések megvitatásával zárult.

Juhászné

Hír

— Közöljük tisztelt olvasóinkkal, hogy a számunkból a „KERESZTREJT-VÉNY” anyagtorlódás miatt kimaradt — Szerkesztőbizottság —

Minőségfejlesztés - szervezési akadémia

A második alkalommal megrendezett 3 napos „Minőségfejlesztés-szervezési akadémia” hallgatói, résztvevői lehettünk Pécsen, mintegy 350-en, mely rendezvény az MTESZ Szervezési és Vezetési Tudományos Társaság Baranya Megyei Szervezetének koordinálásában zajlott e. Az akadémia általános célkitűzéseként szerepelt, hogy a résztvevők számára — akik felismerték a minőségfejlesztés fokozásának jelentőségét, és azt vezetési, szervezési feladatnak tekintik — módszertani segítséget, időszzerű szakmai ismereteket és az ezt szolgáló továbbképzési lehetőséget nyújtsanak. Eseményeként, fórumot kívánt teremteni a vállalatoknál és egyéb intézményeknél folyó minőségvezetési és -fejlesztési tevékenységekről, gyakorlati tapasztalatokról. Az akadémia előadásai a következő címszavakban megfogalmazott témakörökben hangzottak el:

1. a termékminőség tudatos alakítása és buktatói,
2. a hiánygazdaságból a piacgazdaságba,
3. a minőségfejlesztés szervezési módszerei (AMR).
4. szervezeti kérdések, aktuális minőségügyi információk.

Az előadók közül elsőként *Petrovai László*, a Magyar Szabványügyi Hivatal új elnöke emelkedett szóásra, akinek drámai szavai még ma is ott csengenek a hallgatók fülében. Igenis, az ország gondjai nagyok, mindannyiunkat nyomasztotta a 17 milliárdos adósság. Ebből az állapotból viszont meg kell találnunk a kivezető utat, mindenek felett nyitni kell a piac felé. Hogy ebben mi a magyar szabványosításnak, a minőségellenőrzésnek a feladata? Azt megtudhattuk szigorú következetesen felépített előadásából, rávilágítva előbb a sajátágoson magyar helyzetre Európában. Ismertette az Európai Unió lényegét, a benne élő 340 millió emberre vonatkozóan, mely egyesülésen belül 1992. évre el kell törölni a fizikai, technikai és pénzügyi határokat, azaz:

- a tagországok között megszűnnek a határok, egységes ütlevel, munkavállalás, személyazonosságú igazolás, azonos torgai és személyi adórendszer lesz, eltűnnek a belső vámkok.
- a tagországok között azonos technikai előírások, egységes szabványok, közös műszaki szabályozások lépnek életbe.

Az előttünk álló hatalmas feladatot igen rövid idő alatt kell elvégeznünk, s hogy csinálnunk kell, afelől kétség nem lehet. E cselekvési térben mindenképpen a gazdaságilag, műszakilag fölényesen előttünk járó országok, — s köztük is főként az NSZK — fognak diktálni. Köztudottan termékeink jórészt minősége nem felel meg az európai normának; szabványaink is, amelyek az iparhoz igazodtak, elmaradtak a nemzetközi elvárásoktól, emellett sokrétűek, tagoltak, túlságosan részletes menüek. Mutatja ezt a következő két szám. Magyarországon 18 ezer állami szabvány van, míg Ausztriában 2300. Lenne inkább

kevesebb szabványunk, de igazodnának előírásaikban a határon kívüli minőségi elvárásokhoz.

A Magyar Szabványügyi Hivatal előtt álló feladatok sarkalatos pontja jelenleg, olyan minőségtanúsítási rendszernek a kidolgozása, életben tartása, mely révén tudjuk Európában elfogadtatni a minőségtanúsítást, azaz tudjuk hitelesen tanúsítani azt, hogy termékeink minősége valóban megfelel az európai normának. Az országunkat elhagyó, tanúsításra kötelezett termékek minőségtanúsítása a már korábban létrehozott és a továbbiakban is szerveződő akreditált laboratóriumok hiteles minősítése révén történik, ahol a megfelelő eszközrendszer garantáltan rendelkezésre is áll. Az akreditált laboratóriumok felülvizsgálatát a jövőben a Szabványügyi Hivatal látja el, s tervezte az esetlegesen hitelét nem teljesítő laboratóriumok tanúsítási jogosítványának a megvonását is.

Az elnök úr tömör megfogalmazásban hozta tudunkra: 1992-re mintegy 6000 európai normát kell kidolgozni, s ezzel egyidejűleg fokozatosan el kell kezdeni ezen európai normák magyarországi kimunkálását, honosítását. S hogy ezen követelményeknek hazánk is meg tudjon felelni, olyan főként gazdasági folyamatot kell megvalósítani, ahol az ő szavaival élve, a minőség előállítására 98 egységet fordítsunk, míg 2 egységet a minőségellenőrzésre, tanúsításra. Minden valószínűség szerint ezt a megállapítást nem szükséges tovább ragozni.

A terjedelmi korlátok miatt sajnos el kell tekinteni a soron következő neves előadók színvonalas előadásainak ismertetésétől, ellenben szeretném felhívni a figyelmet *dr. Shoji Schiba* japán professzor, a Nemzetközi Alkalmazott Rendszerelemzési Intézet szakértő irányításával Japánban nagy sikerrel alkalmazott vezetési módszere, az „AMR” jelentőségére. A jelenlegi akadémian már számos vállalati szakember számolt be az alkalmazott vezetési módszer eredményeiről, felhívva a résztvevőket az alkalmazás rendkívüli előnyeire, idestova elődázhatatlan voltára. Mit is jelent a három betű-

ből álló irányítási rendszer. Az Átfo-gó Minőségvezetési Rendszer minőségközpontú irányítási rendszer. Célja a gazdálkodó szervezet összes tevékenységének lépésről-lépésre történő állandó javítása, melynek hatására kialakul a vállalatban belüli hosszabb távú minőségjavító képesség vezetői és dolgozói szinten egyaránt. Az AMR bevezetésének és alkalmazásának sikerfeltételeihez tartozik, hogy a gazdálkodó szervezet

- termékeinek, szolgáltatásainak piacán a fogyasztói jellegből fakadóan versenyhelyzetben legyen;

- tőkés viszonylatú értékesítési részaránya haladjon meg a 25 százalékot, és vezetése elkötelezettséget érezzen a minőségügy iránt és azt kiemelten tudja kezelni.

A felsővezetésnek tisztán kell látnia, hogy nem egy nagy, komplex problémának az azonnali megoldása a cél, hanem fokozatos, lépésről-lépésre történő szisztematikus minőségjavítás. A lebontott és szűkített problémák sikeres megoldása és azonnali bevezetése adja a garanciát az AMR kifejlesztéséhez, melynek eredménye a szervezet minőségjavító képességének a megszilárdulása minden szinten. A program beindításától a gazdálkodó szervezet életének végéig a vezetésnek vasakarral és következetességgel kell kiállni az AMR mellett. Ennek segítése érdekében a bevezetést külső konzulensek irányítják, az elején nagyon szorosan vezetik a programot, később már háttér konzulensként szerepelnek, s a végétől kivonulnak a vállalatnál olyan rendszert hátrahagyva, amely beépült a vállalat vérkeringésébe.

1989. I. félévében 15 vállalat vezetése a rendszert, s vállalatonként 10—15 millió Ft eredményt tudnak magukénak. A rendszert bevezető vállalatok eredménye megyőzően bizonyítja, hogy tévednek azok, akik azt hiszik, az AMR csak a japán kultúrára építhető. Bízunk abban, hogy a mi vállalatunk is megindul rövidesen ezen az úton. Addig is vezessen bennünket a következő Juran idézet: „... mindig hinnünk kell abban, hogy a munkát jobban is elvégezhettük...”

Dr. Kiss Elemérné

Benkő Lászlóné nyugdíjban

1958. február 13-án lépett be a Pécsi Dohánygyárhoz, és azóta az október 20-án bekövetkezett nyugdíjazásáig egyhuzamban a vállalatnál dolgozott. Sokféle munkakörben tevékenykedett, a kézbesítőtől a raktárvezetőn keresztül a belső ellenőri munkakörig, amelyet nyugdíjaztatásáig töltött be. Munkájával vezetői mindig meg voltak elégedve, és ez abban is kifejezésre jutott, hogy négyszer részesült vállalati „Kiváló Dolgozó” kitüntetésben, egy alkalommal pedig miniszteri szintű kitüntetés-

ben. Ő egyike azon kevés embereknek, akik boldog örömmel várták a nyugdíjbemenetel időpontját, erre hosszú idő óta készült. Hogy az ő szavaival éljünk — amit a búcsúztatásakor mondott —, mindig úgy gondolta, hogy a nyugdíjas búcsúztatón, ha megéri, nem sírni fog, hanem boldog mosolytól fog „fülig érni” a szája. Nos, a beigért mosoly indokolt volt, jó egészségben megérte ezt az időpontot. Az egész kollektíva nevében kívánunk neki jó egészséget és még sok-sok évet!

S. E.

Válasz

A vérhígítás nem vérfrissítés

Az 1989. októberi újságban megjelent „A gépmesterek helyzetéről” írt cikk mellett — mint a terület művezetője —, úgy érzem nem lehet szó nélkül elmenni. A cikkben foglaltak eléggé kisarkítottak ahhoz, hogy enyhén szólva sértőek legyenek mindenkire, aki nem „gépmester”, ezért megpróbálok annak egy-két állítására válaszolni.

Talán azzal kellett volna kezdenem — bár lehet újdonságként hat egyeseknek —, hogy a gépmesteri szakmunkán kívül számos egyéb szakmunka léte és működtetése is szükséges egy vállalat ilyen szintű üzemeltetéséhez. Mivel a vállalat nem abból él, hogy üvegbúra alá összegyűjtse a kiváló gépmestereket és azokat nyolc órán keresztül csodálja, igenis speciális dohányipari szakmunkának kell minősíteni a gépmesteri munkakört.

A vállalatunk a piacon eladható különböző márkájú cigaretták értékesítéséből él és a „produktumban” tárgyiasult munkája alapján fizet mindenkiket, a munkaelosztáshoz kapcsolódó bérelőosztási elvek alapján. Azon lehet vitatkozni, hogy jó-e vagy nem az alkalmazott bérrendszer.

Az oktatás és a képzés folyamatosságának hiánya valóban létező probléma, de a legutóbbi gépmesteri oktatás megtartása sem „alulról jövő” kezdeményezés volt, és a rajta való részvétel kötelezővé tétele sem aratott osztatlan sikert gépmester körökben. Aztán a cikk azt taglalja, hogy 15—20 évvel lemaradtunk a technikai fejlődésben és a szakmai lemaradás is ennek megfelelő. E megállapításokkal teljesen egyetértek. Ide szorosan hozzátartozik azonban az is, ami már nem általános okokban keresendő. Nevezetesen, hogy a jelenlegi gépmesterek a jelenlegi szaktudásukkal és a jelenlegi géppark műszaki állapotának javításával sem tudnak hiánytalanul megbirkózni, bár többségükben 5—15 éve itt dolgoznak azonos beosztásban. Ezt nem én mondom, hanem az említett cikk írója, minősítve ezzel saját munkája hiányosságait is, és gépmester munkatársai képességeit is. Ugyanis ha ilyen időn át egy adott terület főgépmestere eltűri a szakmai hozzá nem értést és az egyének fejlődésének elmaradását, akkor az idő elmúlásával ez nem kérhető számon csak másokon.

Én az utóbbi két évben 14 főről tudok viszont, akit — finoman szólva — „eltanácsoltunk” a termelési főosztályról, mivel szakmailag nem felelt meg a gépmesteri munkakörre. A különbség csak annyi, hogy mielőtt én a fentieket leírtam, előtte utána is néztem.

A valamikori 70-es években alkalmazott felvételi teszt visszaállításával én nem értek egyet. Az a kombinációs készségen és a logikai felismerésen alapuló megoldást követő feladat volt, amit ma egy jól képzett általános isko-

lás előbb megold, mint a legjobb gépmester. Nem azt akarom ezzel mondani, hogy a gépmestereknek nincs szükségük az említett tulajdonságokra, hanem azt, hogy ez a teszt önmagában alkalmazva nem használható egy gépész szakmai intelligenciájának felmérésére.

A vállalat érdekeltségi rendszerében nincs akkora kuszaság, mint abban a részében az írásnak, ahol erről szó van. Ugyanis van érvényes munkaköri leírás és nem a munkahelyi vezetők egyéni ötletei, valamint esetenkénti toldozgatásai alapján készült. A munkaköri leírás kifejezetten a termékellátási rész-munkák feladatjegyzéke, ami a hatályos technológiai, minőségi, munkavédelmi utasításoknak van alárendelve és nem feladata a gépmesterek értékelésének való megfelelés, így az számon sem kérhető rajta. A munkaköri leírásokban foglaltak végrehajtása — ha jók az információim — általában nem szokták szavazás tárgyát képezni egyetlen vállalatnál sem.

Itt szeretnék kitérni egy fontos tényre, ami eddig minden, gépmesterekkel foglalkozó cikkből hiányzik. Egyetlen szó nem esik soha a termelés, minőség, anyagfelhasználás, selejt kérdéseiről, valamint az egyéb munkabeosztásban dolgozókhöz való viszonyról. Továbbá arról sem, hogy a gépmesteri munkakör nem azonos szakmai szempontból sem egy gépgyárban foglalkoztatott gépész szakmai követelményeivel. Ott ugyanis számon lehet(-ne) kérni azt, hogy a munkaidő egészét miért nem kifejezett gépészeti munkával kell eltölteni?

Fentiek alátámasztására egy rövid jogszabályi meghatározás: „A dolgozó munkakörét a lehető legnagyobb pontossággal kell megállapítani, nem szükséges azt a munkaszervezésben részletes körülírással meghatározni, de olyan átfogó megjelölést adni kell, hogy a munkakör (feladat) felől kétség ne lehessen. A dolgozó feladatköre több munkakörbe tartozó munkavégzésben is meghatározó, ami nem jelent több munkaviszonyt.”

A saját üzemünkben való munkatársi kapcsolat hiányán kívül arról sem történnék említés, hogy a tmk területén zajló munka minősége is nagymértékben hozzájárul az üzem eredményes működtetéséhez. Nem tévedek nagyot, ha azt állítom, hogy a tmk-ban is van a vállalatnak jó néhány kiváló szintű szakembere. Fentiekkel csak azt akarom alátámasztani, hogy nem szabad egy adott munkakörben dolgozók helyzetét csak önmagához való hasonlítással minősíteni, kiragadva azt abból a kapcsolatrendszerből, amelyben tevékenységét kifejti. Az ilyen szemléletmódot egyszerűen egoistának szokták minősíteni.

Szerintem a gépmesterek munkájának megítélésére és irányítására teljesen alkalmas a termelési főosztály ma alkalmazott irányítási struktúrája, csak a benne levő gépészeti vonal adottságaival élni kellene tudni. Most közvetlenül a „műszakvezetők keze alá tartozás” is problémaként vetődik fel, szerintem „jó hely” az a jövőben is. Szeretném hangsúlyozni: a műszakvezetőnek nem az a feladata, hogy ismerje a gépmesterek által kihangsúlyozottan emlegetett SZAKMÁT, hanem az, hogy a termelő erőket úgy működtesse, hogy a létrejövő végtermék a vállalat piaci pozícióinak megtartását, ill. további térnyerését segítse elő.

Nem tartom kivitelezhetőnek külön gépészek állítását, ill. „ültetését” a műszakvezetők mellé, akiknek a feladata a „termelés gépészeti megfigyelése” lenne. További megfigyelői sítusok létesítése nagy öngól lenne a vállalatnál. A technológiai munkafázisokból és az egymásra épülő munkakörök rendszeréből önkényesen kiemelten minősíteni, szabadságot, jutalmat, fejelemelni a gépmestereket pedig egyenesen hibás döntés lenne, aminek majdani konzekvenciáit és negatív „eredményességét” nem tudom ki vállalná fel.

A munkahelyi fegyelem és a bér egy mondatban való szembeállítására abszurd, hiszen a kettőnek egymáshoz semmi köze. Magyarul a bér nem szabályozó szelepe a munkahelyi fegyelem bármely mértékű javításának. Így tehát értelmetlen dolog ilyen kitétel leírni, hogy „a bér rendezése után jön a munkahelyi fegyelem megszilárdítása”. Az „után” szó használata abszolút értékvesztés és pontatlan, hiszen annál a vállalatnál, ahol nincs munka-fegyelem, ott az eladásra szánt árban megtestesült érték is annyit ér. A piacon nem realizálható ár pedig azt jelenti, hogy nincs miből kifizetni az esetlegesen megelőlegezett bért egy majdani fegyelem javulás esetére sem.

Én azt szeretném, ha a Pécsi Dohánygyár ezen az úton haladna tovább, amely azért egzisztenciát és megbecsülést biztosít nemcsak egyes szakmáknak, hanem minden szakma arra érdemesült dolgozójának. Azon kinyilvánított óhajhoz pedig: „ha ránk úgy is néznének, mint szakemberekre”, az alábbiakat említeném megfontolásra a gépmestereknek. Az egyének mások általi megbecsülését, ill. elismerését parancsszóra nem lehet megteremteni. Egy csoport önmagába fordulása és így kimondott érvei, kérései, nyilatkozatai soha nem futottak még be „nyerőként”. Ha ugyanezt a mások felé nyitottsággal gyakorlata mellett teszi meg, így támogatókat is remélhet és találhat önmaga és akarata jobb megvalósításához.

(Folytatás az 5. oldalon)

Aki nem akart nyørni

Mindenütt: Pall Mall Export

Az asztalnál: Miss Hungary 1989

Az első telefon a DOHÉSZK-tól jött. Kaptunk kb. 10 percet arra, hogy döntünk — legalább elvben — érdeklie a vállalatot a szépségkirálynő-választás reklámlehetősége. Sokáig nem lehetett gondolkodni. Egy gyors telefon Svájcba — a Rothmans céghez — és azt követően mondtuk ki feltételeken az igent. Vállalatunk úgy érezte, hogy ezt reklámlehetősége. Sokáig nem lehetett szalasztani. Istmert volt az előző szépségkirálynő-választás háttére, tragikum, így nagy érdeklődést lehetett feltételezni. Mindez azonban nagyon az elején volt. A feltételek igen és a végleges igen között (szerződés) egy hosszú hónap telt el. Mérlegelni kellett nekünk és a Rothmansnak is, hogy a Pall Mall cigaretta megismertetéséhez hozzájárulhat-e a „Miss Hungary '89” adta nyilvánosság.

Ekkor már ismert volt az, hogy a Pall Mall cigarettát nem ismerik eléggé a dohányosok. Problémát jelentett azonban az, hogy a Rothmans cégnél akkor még tartott a nyári szabadság...

Vállalatunk álláspontja az volt, hogy mi is beszállunk a finanszírozásba egyharmados arányban, hiszen a fogyasztásnövekedésből adódó nyereség nálunk marad. A Pall Mall cigaretta nyereségtartalmából adódóan, ha 2—3 millióval megnövekszik a fogyasztás, akkor már megéri a vállalatunknak. És akkor még nem is kalkuláltuk bele azt, ami nem, vagy nehezen forintosítható (név, cég megismertetése, kedvező

megítélés, fogyasztói kapcsolatteremtés stb.).

A szerződéskötést megelőző tárgyaláson alakult ki az, hogy mit is szeretnénk. A leglényegesebbek a következők voltak: tv-közvetítés, úgy, hogy a Pall Mall cigarettásdoboz a legfrekvenciáltabb helyen legyen elhelyezve. Aki látta a közvetítést, az megítélhette, hogy mennyire sikerült. A tv néhány alkalmazottjának véleménye szerint a Magyar Televízióban 40 éve nem volt ennyi cigaretta. Másik lényeges reklámtevékenység: a szépségkirálynő és két udvarhölgyének szalagján a Pall Mall Export felirat. Ezeket kívül több reklámtábla került elhelyezésre a színpadon, illetve az Erkel Színházban. Szerinte bárhová ment a néző, mindenhol találkozhatott a reklámláblákkal. Ezen túl a Multimedia Kft. a választást reklámozó, népszerűsítő kiadványban közönyt mondott a Pall Mall Exportnak, kiemelten szerepeltette az emblémát az utcai plakátokon, a választást megelőző sajtókonferenciáján ismertette a szponzor nevét stb.

Ez utóbbihoz kapcsolódik egyik kedves élményem is. A lányokat bemutató sajtótájékoztatót a Hilton Szállóban tartották. Itt a lányokról és a versenyről kiadott sajtóanyagot „Pall Mall Export”-os dossziében adták ki (melyet külön erre a célra készítettek Hollandiában). Nekem, mint résztvevőnek, az ellenőri szerep jutott, minden — a szerződésben

kikötött — feltételt betart-e a Multimedia Kft. Maga a sajtótájékoztató eltért a megszokottól. Az újságírók, fotósok helyet foglaltak kis asztaloknál, és hozzájuk mentek oda a szépségkirálynő jelöltek. Így én is helyet foglaltam az egyik félreeső zugban és figyeltem... Az én asztalomhoz is odajött az egyik lány, akinek elmondtam, hogy nem vagyok újságíró. Beszélgettünk. Megtudtam, hogy a lányok sorszáma — ami természetesen tartalmazta a Pall Mall Export emblémát — tulajdonképpen a nevezési sorszámat jelenti. Ez a lány volt a 268. számú. Elmondta, hogy a döntőbe kerülés óta — akkor már egy hete — a Multimedia vigyáz rájuk, és ezt értsem szó szerint, ugyanis minden lánynak van külön-külön testőre. Ez alatt az egy hét alatt tanultak szépen menni (könnyvel a fejükön), öltözködni, sminkelni, járt hozzájuk fodrász, szabó (a fürdőruha és estélyi ruha elkészítése miatt), pszichológus stb. Az én asztaltársam azt is elmondta, hogy szeret főzni és jöket enni és már nagyon vágyik egy kis húsételre, ugyanis azt ott — saját érdekükben — nem kaptak. Szóval elbeszélgettünk. Búcsúzóul mondtam, hogy nagyon drukkolok neki. Erre ő azt mondta, hogy ez az egész neki csak egy „játék”, ő nem akar nyerni... Eljött a nagy nap. Az Erkel Színházban folyt a bemutatkozás, és számkra a munka. Eljött az eredményhirdetés ideje is. Ekkor nagyon meglepődtem, mert a győztes az lett, aki nem is akart győzni (legalábbis pár nappal azelőtt). És ez a lány Gerlóczy Magdolna, a 268. számú versenyző volt. Ő képviseli Magyarországot a „MISS WORLD”-választáson 1989. november 22-én. És ez a „kislány” Pall Mall Export szalagban vesz részt azon a választáson. Drukcoljunk neki!

K. K. J.

Felújítási munkák a gyárban

A Dohány utcában haladván feltűnik a járókelőnek, hogy a gyár épületein kisebb-nagyobb felújítások történtek az elmúlt időszakban és történnek napjainkban is. Elkészült az új porta épülete, hatalmas fedett kapu emelkedik a gépkocsik bejárata felett, új felirat került a gyár portájára. Falak emelkednek az új gyártócsarnok mindkét oldalán, „szép, barna, nagy falfelületek”. Sokak szerint ez valamiféle erődítményjellegű kölcsönöz az egész épületnek. Most, amikor kezdenek országsszerte felfigyelni a környezetvédelemre, nem lett volna esztétikusabb egységesebb, esetleg olcsóbb egy zöldövezet kialakítása, egy élősvény telepítése? — tesszem fel a kérdést Purget József műszaki osztályvezető-helyettesnek.

— A természetes környezet, a zöldövezet megbontásáról és esetleges helyreállításáról, újjáteremtéséről nem akarok szólni. De feltétlenül kell szólnom a „nagyfalról”. Nem azért került sor ennek felépítésére, hogy elbástyázzuk a gyárat. Ez kettős célt tölt be, egyrészt

az új gépkocsiparkoló megnyitásával szabaddá válna a ki-bejárás a gyárudvarra (ennek kedvezőtlen hatásairól nem kell szólnom), másrészt az utcára kiáramló zaj csökkentése miatt láttuk szükségesnek ennek felépítését. Ez is a környezetvédelem fogalmába tartozik.

— *De térjünk talán beljebb, hisz a falak mögött is folyik a felújítás. A régi gyártóépület oldalfalán épp a magasságba emelkedik a csigatávonóval, testékes vödörrel a kezében egy ember. Nem egy légi mutatóványra készül, hanem a 70—80 éves épület burkolatának felújítására.*

— Valamennyi épület átfestésre kerül, most ezen a sor — mondja az osztályvezető-helyettes kolléga.

— *Úgy láttuk, hallottuk, hogy az igazgatási épületen belül is folynak az átalakítások.*

— Igen, hogy pontosak legyünk, a földszinten történik most a munkavégzés. Jelenleg a titkárság és az ebből nyíló két iroda renoválása az aktuális munka.

— *A belépő kíváncsian nézi, vajon hány új luxus-iroda fog itt készülni.*

— Hogy az olvasók és a dolgozók is reális képet kapjanak, a következő információkkal érdemes megismerkedni — mondja Purget József. — Jelenleg az említett három helyiség felújítása folyik — az igazgatói, műszaki-termelési ig.-helyettes irodája, valamint a titkársági helyiség. Semmiféle belső építkezés itt nem történik, csupán a régi málladozó vakolatot újra vakolják, ehhez kapcsolódik a falak szigetelése, és a padozat szigetelése, majd parkettázása. Természetesen ezt követően a falak tapétázása, a világítás átszerelése és a szükséges helyeken a bútorzat cseréjére kerül sor. A fent említett „luxus” megjegyzés ez esetben nem helytálló, hiszen a legszerényebb megoldás mellett döntött a vállalat igazgatója és munkatársai.

— *Milyen tervek alapján készül ez a felújítás?*

— Egy belsőépítész tervezte, tetszetős és egyszerű az elképzelése, és ami

(Folytatás a 8. oldalon)

Felújítási munkák a gyárban

(Folytatás a 7. oldalról)

fontos, mindegyik helyiséget a rendeltetésének megfelelően és célszerűen tervezte meg berendezni. Talán legtöbb újdonság a titkárság és a tárgyaló kialakításában fog történni. Folytatva a tervezett munkálatok ismertetését, miután az említett helyiségek munkáival elkészültek, a gazdasági igazgatóhelyettesi szoba és a tárgyaló felújítására kerül sor, majd a munkát zárja az előtér leválasztása. Célszerű javaslatot kaptunk, hogy a lépcsőfeljáró kizárásával kialakítható egy belső esztétikus előtér. Ennek a külső térelválasztó üveg-fa falkombinációnak az elkészítése zárja ebben az épületben a felújítást. Később még egy-két kisebb átalakítás fog történni.

— Milyen ütemben haladnak a munkával?

— Úgy látom, hogy teljes erőbedobással dolgoznak a munkavállalók, tehát mire ez a tájékoztató az újságban megjelenik, elkészül minden és bár

ki megsejtelheti, bírálatot, illetve véleményét mondhat a kivitelezéssel kapcsolatban.

— Talán ha említést lehetne tenni ennek költségvonatáról?

— Nem titok a bekerülési költség: ez kb. 2,5 m Ft-ot tesz ki. Ez így talán egy kicsit soknak hangzik, de hogy a jelenlegi árakról képünk legyen, milliós nagyságrendű lesz a két raktárban a W. C.-k kialakításának költsége, több mint 2 millió Ft a régi gyártási épület külső festése, vagy például a keménykartonos csomagológép teljes bekerülési költsége 60 millió Ft lesz. Hozzá szeretném még tenni, hogy e miatt nem fognak elmaradni egyéb fontos megoldandó feladatok, hiszen ez nem beruházásnak számít, hanem költség.

Az utóbbi időben egyre több jelenlegi és reméljük leendő bel- és külföldi partnerünk fordul meg a titkárságon. Ők első benyomásaikat ott szerzik. Ezt az állapotot lehet szeretni, vagy nem szeretni, csak egyet nem lehet: figyelmen kívül hagyni.

M. T. J.

SPORT

A Pécsi Dohánygyár a tömegsport területén ebben az évben is megtette a magáét. Asztalitenisz-csapatunk folytatta szereplését az előző évről áthúzó városi bajnokságban, melynek kora tavasszal lett vége. Csapatunk az 5. helyet szerezte meg. Ez szép eredmény, hiszen a tízcsapatos mezőnyben magasabb osztályt megjárt játékosok is szerepelnek és a dohánygyár indulói nem versenyszerűen űzik ezt a sportágat.

A csapat tagjai: Szabó Tibor, Denholter Csaba és Darvas László. Az asztaliteniszszekciónél már elkezdődött a 89/90. évi bajnokság, eddig a csapat 2 győzelmet aratott és 1 vereséget szenvedett.

Vállalatunknál idén is megrendezték az asztalitenisz-bajnokságot, ahol a három helyezett az alábbi sorrendet érte el: 1. Denholter Csaba, 2. Szabó Tibor, 3. Bosnyák Gábor. Az asztaliteniszszekció indultak az SZMT Kupában is. Itt azonban a 2. fordulóban kiestek egy olyan csapattal szemben, amely magasabb osztályban szerepel.

Vállalatunknak van egy lövészcsapata is. A legjelentősebb versenyek egyike, amelyen indultak — a városi MHSZ által rendezett — pisztolylövészet volt, itt két csapatunk is szerepelt, az egyik 4., a másik 5. helyezést ért el. A másik jelentős esemény a dohánygyári lövészverseny, ahol a csapattagok az alábbi eredményeket érték el:

Nagné Nyújtó Teréz léggpuska lövészet 1. helyezés, kispuska lövészet 2. helyezés. Huber Jenő sportpisztolylövészet 2. helyezés, Süle Gábor kispuska lövészet 2. helyezés.

A csapatversenyt a Sátoraljaújhegyi Dohánygyár csapata nyerte. 2. helyezett a Debreceni Dohánygyár csapata és 3. a Pécsi Dohánygyár.

A hagyományoknak megfelelően a horgász szakcsoporthoz idén is több versenyen indult és szép eredményeket ért el.

Tavasztól késő őszig folyamatosan működött a tenisz-szakcsoporthoz.

A gyár fociéletében nagy változás következett be ebben az évben. Megalakult a női nagypályás egyesület, és benevezett az országos 1. osztályú bajnokságba. Az első év az új körülmények megismerésével telt el, hiszen a lányok eddig csak kispályán játszottak. Külön ki kell emelni a lányok új edzőjének, Hunyadi Tibornak a tevékenységét, aki lelkesedésével, szervezőkészségével, saját — jelentős mennyiségű — szabadidejének feláldozásával, társadalmi munkában összehozott egy ütőképessé csapatot. Persze itt rögtön ki kell emelni a vállalat vezetőinek nagyszerű hozzáállását, hiszen anyagiakban nem kis segítséget nyújtanak a szakosztály működéséhez. A férfi kispályás csapatunk a hagyományoknak megfelelően ez évben is sikert sikerre halmozott. Rengeteg kupán indultunk és a 3. helyezésnél nem adtuk alább. Szereplésünk vidéken is, így például Balaton Kilián-telepen 1. helyezést értünk el. Folyamatos elfoglaltságot jelentett a városi bajnokság, ahol már a 2. évet küzdöttük végig a rangos első osztályban.

A csapat tagjai, akik a Dohánygyár nevét ezúton is öregbítették: Tóth György, Pilaszanovich Iván, Marton László, Lutz Lőrinc, Georgiou Grigorisz, Bosnyák Gábor, Simora Ármán, Rugási Endre, Timár Tamás, Hamberger Ádám, Rébay Tamás.

E sorok megjelenésekor az év még nem ért véget a kispályás focistáknak, hiszen indulunk a Magyar Ifjúság Expressz Kupán, ahol a tét az olaszországi vb-re való kijutás, és részt fogunk venni az év végén két teremfoci tornán, ahol pénzdíjat tűztek ki, az első helyezett jutalma 50 000 Ft.

Marton László

Három fotó A Miss Hungary 1989-ről

